

et Valglovsforslag foranlediger, og for denne deres Forstaaelse kan jeg naturligvis kun udtale min Tak, idet jeg maa sige, at mit personlige Arbejde i denne Sag naturligvis er blevet paa det mest udmærkede støttet af de saareindsigtsfulde Embedsmænd i Ministeriet, som har beskæftiget sig med denne Sag. Derfor tør jeg ogsaa hævde, at hvad Enkelthederne i Forslaget angaar, hvad hele dettes Teknik angaar, kan jeg med fuld Sikkerhed sige god. Jeg glæder mig naturligvis ogsaa over, at der er Enkeltheder i Lovforslaget, som har vundet Tilslutning fra forskellige Sider, ikke mindst fra det konservative Folkepartis Side, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har givet det Udtryk. Jeg haaber derfor, at dette Lovforslags Udformning i Enkeltheder, uanset, hvorledes det endelige Resultat af dets Behandling maatte blive, dog vil komme til at sætte sig synlige Spor i vor Valgordning i den kommende Tid.

For øvrigt er det, hvad Hovedprincippet i Lovforslaget angaar, ganske let at karakterisere de forskellige Ordføreres Standpunkt: for Enkeltmandskredssystemet er ubetinget eet Parti, og dets Ordfører har givet dette Udtryk positivt; imod Enmandskredssystemet er eet Parti, det konservative Folkeparti, og dettes Ordfører har klart udtalt dette; for Enmandskredssystemet er, tør jeg vel antage, endnu et Parti, nemlig det socialdemokratiske Parti, men det synes, som om dette Parti ikke tør vedstaa sin Interesse for denne Sags Fremme, og det til Trods for, at man i det sidst vedtagne, saakaldte Odense-Program klart har givet Udtryk for sit Ønske om at naa til Genindførelse af Enmandskredse. Jeg vil sige, at hvis man med samme Kraft arbejder paa Gennemførelsen af dette Programs øvrige Punkter, som det synes, man vil arbejde paa Enmandskredssystemets Genindførelse, har det rigtignok meget lange Udsigter med dets videre Gennemførelse, saa fortjener det ikke at spille den Rolle i den offentlige Debat, som det siden dets Tilblivelse har gjort. Endelig er der et Parti, som i Virkeligheden er mod Enmandskredssystemet, men som dog angiver at være for det gennem sin Ordførers Udtalelse — i dunkle og uklare Vendinger, som det vil blive den kommende Tids Opgave nærmere at kaste Lys over.

Jeg takker Venstres Ordfører for den ubetingede Tilslutning, han har givet dette Lovforslag, og de andre Medlemmer af Venstre, som her har ført Ordet og givet

Lovforslaget Tilslutning. I og for sig kan jeg ogsaa takke det konservative Folkeparti, thi det at have en Modstander, der møder med aabent Visir, er altid en Tilfredsstillelse, man ved, hvem man har for sig, man ved, hvad det er, den vedkommende vil, med hvilke Vaaben han vil kæmpe, og det giver altid fair play.

Derimod finder jeg, som jeg allerede har sagt, at Socialdemokratiets Stilling i denne Sag er mere end besynderlig, thi Lovforslaget bygger paa Enkeltmandskredse, paa det Princip, som man i Odense-Programets Slutning har givet Tilslutning. Det frembyder saa stor Sikkerhed og Forholdsmæssighed, som det overhovedet er muligt, større Sikkerhed end den Valglovsordning, vi for Tiden lever under, ja, jeg tør sige, at det praktisk talt frembyder fuld Sikkerhed, idet de Eksempler i modsat Retning, man her har fremsat, i Virkeligheden er Eksempler, der hører hjemme i Fantasiens Verden, som kan fabrikeres ved et Skrivebord, men aldrig kommer frem i Virkeligheden. Den socialdemokratiske Ordfører Hr. Borgbjerg har talt om, at der indenfor Venstres Presse var en meget kølig Tilslutning somme Steder og somme Steder ligefrem Modstand; hvad man der navnlig havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa, var Kredsreduktionen, og et betydeligt Venstreblad havde i Anledning af Indsigelser fra en Kreds, der, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtrykte det, hylede som en stukket Gris, trøstet denne Kreds med, at der blev intet Pølsegilde til denne Jul. Det er jo muligt, der ikke bliver det, men i saa Fald sætter Bladet sin Lid til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg; man haaber paa den fuldkomne Uoverensstemmelse imellem hans Stilling og hans Partis Udtalelse. Hvis Bladet har Ret i sine Formodninger — noget tyder derpaa, selv om jeg dog ikke har opgivet Haabet om, at det ikke skulde vise sig at være Tilfældet —, er det, fordi Bladet formoder, at denne Uoverensstemmelse i saa Fald skal kunne lægge en afgørende Hindring i Vejen for dette Lovforslags Gennemførelse, idet Bladet naturligvis er fuldt paa det rene med, saaledes som alle er det, at denne Sag kun i Ord har en Ven i det radikale Venstre; i Handling vil det vise sig, at den i dette Parti har en ubetinget Modstander.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sang Lovsange over det, som blev vundet i 1920. I denne Gevinst forankrede Hr. Borgbjerg sig, for den vilde han kæmpe med al den Livsvillie, som hans Parti be-